

talking about my generation - The Who

ja, jongen, je papa bleef
hangen in de Sixties en hij
is er blij mee - kijk maar:

Monterey, Woodstock, Jimmy
steekt zijn gitaar in brand, Janis
krijst de ziel uit haar lijf, Otis
probeert wat tederheid

geloof je: een altaar werd
verschoven, de kudde keek
haar herder in het gezicht,
zag dat de keizer weinig
kieren droeg en hurkte
stralend als een lotus

en Suzanne neemt je mee,
voert je thee bij de rivier

meer dan duizend bloemen
mochten bloeien, de vogels
van verbeelding vlogen uit
hun kooi, de povere broeder
leerde de geduldige kunst
van vissen, broden werden
vermenigvuldigd, rolden
door steppe en woestijn

en Suzanne leert je zeilen
eindeloos op haar rivier

je grijze papa wrijft over
zijn genoeglijk buikje, schuift
een anjer in een stalen loop

hoor je, zoon, hoe ze broeden,
de vogels der verbeelding,
op een ei van eeuwen melk
en honig en vrede in eigen
hoofd en verre streken

en Suzanne zegt dat Jezus
kon lopen op het water

luister maar: Bob, de angelieke,
kondigt nieuwe tijden aan -
hij wou het ook niet weten

dat bloemen ontbladeren,
bonte vogels doodgaan in een ei

hij zag de aarde op haar
eerste dag en niet de buikjes
uitdijend als een heelal

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society